

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 23/11
Luxemburg, 24 martie 2011

Hotărârea în cauza C-400/08
Comisia/Spania

Un stat membru nu poate condiționa deschiderea unor centre comerciale de dimensiuni mari de considerații de ordin economic precum impactul asupra comerțului cu amănuntul preexistent sau gradul de implantare a întreprinderii pe piață

Astfel de considerații nu pot justifica o restricție privind libertatea de stabilire

Considerând că libertatea de stabilire se opune unei reglementări care stabilește condiții privind deschiderea centrelor comerciale de dimensiuni mari pe teritoriul comunității autonome Catalonia¹, Comisia Europeană a decis să introducă împotriva Spaniei prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

Deschiderea oricărui centru comercial de dimensiuni mari pe teritoriul comunității autonome Catalonia este supusă unui regim de autorizare prealabilă în temeiul căruia zonele de stabilire disponibile pentru noile centre comerciale și suprafețele de vânzare aferente sunt limitate. În plus, se eliberează o autorizație pentru înființarea unor noi centre comerciale numai în cazul în care se dovedește că deschiderea acestora nu va avea un impact negativ asupra micilor comercianți existenți.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea consideră că **legislația în litigiu, în ansamblul său, constituie o restricție privind libertatea de stabilire**. Astfel, această legislație îngreunează și face mai puțin atractivă exercitarea activităților operatorilor economici din alte state membre pe teritoriul comunității autonome Catalonia și afectează în acest mod stabilirea lor pe piața spaniolă.

Totuși, Curtea amintește că anumite restricții privind libertatea de stabilire precum cele în cauză pot fi justificate de motive imperative de interes general, cu condiția ca acestea să fie de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv. Printre astfel de motive imperative, se regăsesc, între altele, protecția mediului, amenajarea teritoriului, precum și protecția consumatorilor. În schimb, obiective de natură pur economică nu pot constitui un motiv imperativ de interes general. După ce face aceste precizări, Curtea analizează dacă anumite dispoziții ale legislației în cauză pot fi justificate.

Cu privire la limitările privind amplasarea și dimensiunea centrelor comerciale de dimensiuni mari

Curtea declară că Spania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul principiului libertății de stabilire prin adoptarea și menținerea în vigoare a dispozițiilor catalane care: 1) interzic înființarea unor centre comerciale de dimensiuni mari în afara zonelor urbane consolidate ale anumitor localități²; 2) limitează înființarea de hipermarketuri noi la districtele în care oferta comercială existentă nu este considerată excedentară³ și 3) impun ca asemenea hipermarketuri noi să nu acopere mai mult de 9 % din oferta de bunuri de larg consum și mai mult de 7 % din oferta de bunuri care nu sunt de larg consum.

¹ Unele dintre aceste condiții sunt prevăzute de o lege națională, iar altele sunt prevăzute de legislația regională catalană.

² Astfel, centrele comerciale de dimensiuni mari nu pot fi înființate decât în zonele urbane consolidate ale localităților care sunt centre administrative sau care au o populație care depășește 25 000 de locuitori, inclusiv turiștii sezonieri.

³ În ceea ce privește anul 2009, oferta comercială a fost considerată excedentară în 37 din cele 41 de districte ale comunității autonome Catalonia.

Deși este adevărat că unele restricții privind localizarea și dimensiunea marilor centre comerciale sunt mijloace de natură să asigure atingerea obiectivelor de amenajare a teritoriului și de protecție a mediului invocate de Spania, Curtea constată totuși că Spania nu a invocat suficiente elemente care să explice motivele pentru care restricțiile respective ar fi necesare pentru atingerea obiectivelor urmărite. Prin urmare, având în vedere lipsa explicațiilor și impactul important al limitărilor vizate asupra posibilităților de a deschide centre comerciale de dimensiuni mari pe teritoriul Cataloniei, Curtea consideră că restricțiile specifice referitoare la amplasarea și la dimensiunea marilor centre comerciale nu sunt justificate.

Cu privire la condițiile de obținere a autorizației necesare în vederea deschiderii unor centre comerciale de dimensiuni mari

Referitor la acest aspect, legislația **națională** prevede obligația autorităților publice de a lua în considerare existența unei infrastructuri comerciale în zona de interes și efectele deschiderii unui nou centru asupra structurii comerciale a acestei zone. De asemenea, legislația **catalană** impune autorităților publice să întocmească, în cadrul procedurii de eliberare a acestei autorizații, un raport privind gradul de implantare pe piață a solicitantului autorizației.

Asfel, prin intermediul acestor două cerințe, eliberarea autorizației este condiționată de respectarea anumitor plafoane în ceea ce privește gradul de implantare și impactul asupra comerțului cu amănuntul preexistent, dincolo de care este imposibilă deschiderea unor centre comerciale de dimensiuni mari. Întrucât aceste considerații sunt de ordin pur economic, Curtea apreciază că ele nu pot constitui un motiv imperativ de interes general și nu pot justifica, așadar, o restricție privind libertatea de stabilire. În consecință, referitor la condițiile de obținere a autorizației necesare pentru deschiderea unor centre comerciale de dimensiuni mari, **Curtea concluzionează că principiul libertății de stabilire se opune dispozițiilor naționale și catalane care impun respectarea unor plafoane în ceea ce privește, pe de o parte, gradul de implantare a întreprinderii care solicită autorizație și, pe de altă parte, impactul asupra comerțului cu amănuntul preexistent.**

În sfârșit, în cadrul procedurii de eliberare a autorizației necesare pentru deschiderea unor centre comerciale de dimensiuni mari, legislația în litigiu impune consultarea Comisiei pentru infrastructuri comerciale, responsabilă de întocmirea unui raport care ia în considerare în special amenajarea teritoriului și protecția mediului. Cu privire la acest aspect, Curtea apreciază că **principiul libertății de stabilire se opune dispoziției catalane care reglementează compoziția Comisiei pentru infrastructuri comerciale în măsura în care această dispoziție asigură reprezentarea intereselor comercianților cu amănuntul preexistenți, dar nu prevede reprezentarea asociațiilor active în domeniul protecției mediului și a grupurilor de interese care acționează pentru protecția consumatorilor.**

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106